

som i forvejen er ulovligt, ulovligt? Det er lidt vanskeligt set fra vores synsvinkel. Vi bakker egentlig op om den lovgivning, som findes på nuværende tidspunkt, men vi vil samtidig opfordre kommunerne til det at sikre, at de folk, vi har med at gøre, kommer ind i de ordninger, som er bedst for dem. Hvis den bedste og hurtigste vej til at blive selvforsørgende er gennem et uddannelsesforløb, så få folk ind i et uddannelsesforløb, og hvis det er gennem en aktiveringsordning, jobtræning eller noget andet, så lad dem komme ind i det. Lad dem vælge, lad dem komme ind på de områder, hvor de får mest muligt ud af det.

Det er i øvrigt også derfor, vi i arbejdsmarkedsreformen har sikret, at de ledige fremover får en ret til at vælge aktør, i modsætning til hvad tilfældet har været tidligere. Hvis der er aktører, som er effektive med hensyn til at skaffe folk i beskæftigelse, får den ledige nu på stærk opfordring fra Det Radikale Venstres side en mulighed for at vælge aktør. Det synes vi faktisk er et godt fremskridt, som kan trække i retning af noget af det, som jeg forstår, at Enhedslisten efterlyser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg skal takke for debatten, og det glæder mig, at flere ordførere er indstillet på, at vi under udvalgsarbejdet kan se på de uretfærdigheder, der foregår rundtomkring i kommunerne.

Jeg kan forstå, at alle er enige om, at det ikke er meningen, at folk, der er syge eller ikke har noget sted at bo, skal straffes ekstra oveni, og det må vi jo kigge nærmere på. Vi havde jo gerne set, at man fulgte os hele vejen, men det kan vi ikke få opbakning til.

Hr. Anders Samuelsen sagde, at man kunne bare anke og få omstødt afgørelsen. Nu er det altså sådan, at det er de færreste af de mennesker, der er på kontanthjælp, som overhovedet har overskud til det. Især hvis de i forvejen er syge eller hjemløse, er det altså svært at have overskud til at anke en afgørelse eller overhovedet at vide, hvordan man gør.

Der var engang, hvor det at være arbejdsløs betød, at man manglede et arbejde. Som arbejdsløs skulle man stå til rådighed for et arbejde, man var i stand til at bestride, uanset om man var på kontanthjælp eller på dagpenge. Men gennem de sidste 10 år er den opfattelse skredet,

så man som arbejdsløs i dag skal stå til rådighed for meget andet end arbejde. Blandt almindelige danskere kaldes det for tvangsaktivering, og det er faktisk kommet så vidt, at man ofte kan høre ansvarlige politikere – også her i Folketinget – forveksle aktivering, hvor den aktiverede ikke er ordinært ansat og ikke får overenskomstmæssig løn, med arbejde. Folk i jobtræning eller anden aktivering bliver heller ikke talt med i arbejdsløshedsstatistikken.

I Enhedslisten har vi den opfattelse, at man som arbejdsløs skal stå til rådighed for ordinært arbejde; får man tilbudt et arbejde, skal man tage imod det. Men uddannelse og jobtræning skal betragtes som et tilbud til de arbejdsløse, eller sagt med andre ord: En arbejdsløs skal have pligt til at tage imod et arbejde, vedkommende kan bestride, og vedkommende skal have ret til tilbud om opkvalificering af forskellig art.

I dag er det sådan, at kommunerne har vidtgående beføjelser til at trække i kontanthjælpsmodtagernes kontanthjælp, f.eks. ved udeblivelse fra aktivering, og beføjelserne blev endda udvidet med de sanktionsbestemmelser, der fulgte af forliget om »Flere i arbejde«. Der er faktisk opbygget et system, hvor den enkelte kontanthjælpsmodtager på det nærmeste står som retsløs. Ved udeblivelse fra f.eks. en samtale i arbejdsformidlingen eller et aktiveringssted er kontanthjælpsmodtageren skyldig, indtil andet er bevist, og mange gange får den enkelte ikke engang mulighed for at forklare sin uskyld.

Den undersøgelse, som det sociale nævni i Ribe Amt har gennemført vedrørende kommunernes praksis, når de fratager hjælpen til kontanthjælpsmodtagere, taler sit tydelige sprog. På baggrund af 50 sager i ni kommuner konkluderer undersøgelsen, at kommunerne i 44 ud af de 50 sager har afbrudt hjælpen, uden at de havde ret til det. Det står i skærende kontrast til de gentagne påstande om, at det er kontanthjælpsmodtagerne, der siger nej til arbejde uden at få trukket i hjælpen. For det første er der ikke engang tale om arbejde, men om aktivering, og for det andet viser det sig, at kommunerne faktisk administrerer loven strammere, end politiet tillader. I debatten har vi været inde på nogle af de konkrete eksempler på, hvad det egentlig er, folk bliver udsat for, og det, der foregår, er simpelt hen uanstændigt.

Vi ønsker fra Enhedslistens side, at man skal vise respekt for alle mennesker, uanset hvilken situation de er i, uanset hvilken ydelse de modtager, og uanset hvor mange penge de har. Vi